

VENDIM
Nr.2, datë 30.6.2004

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë të përbëra nga:

Thimjo Kondi	Kryetar
Kristaq Ngjela	Anëtar
Zamir Poda	Anëtar
Bashkim Caka	Anëtar
Agron Lamaj	Anëtar
Perikli Zaharia	Anëtar
Evjeni Sinojmeri	Anëtare
Vladimir Bineri	Anëtar
Ylvi Myrtja	Anëtar
Artan Hoxha	Anëtar
Nikoleta Kita	Anëtare
Vladimir Metani	Anëtar
Irma Bala	Anëtare
Spiro Spiro	Anëtar
Shpresa Beçaj	Anëtare

në seancën gjyqësore të datës 30.6.2004 morën në shqyrtim çështjen penale nr.2, që i përket:

TË PANDEHURVE: KUJTIM GJURA
KUJTIM DERVISHI
NAZMI ÇELA
AGIM DEMAJ
ILIR TOPI
ILIR DAUTI

AKUZA: Shpërdorim detyre, parashikuar nga neni 70/2 i Kodi Penal Ushtarak, shpërdorim detyre, parashikuar nga neni 248 i Kodi Penal, dhe shkelje të rregullave të shërbimit të rojës, parashikuar nga neni 41/2 i Kodit Penal Ushtarak.

Gjykata Ushtarake e Rrethit Tiranë, me vendimin nr.217, datë 23.7.2003, ka vendosur:

Deklarimin fajtor të të pandehurit Kujtim Gjura për veprën penale të shpërdorimit të detyrës dhe në bazë të nenit 70/2 të Kodit Penal Ushtarak, dënimin e tij me 3 vjet burg, duke i filluar vuajtja e dënimit nga data e ndalimit 8.8.2002.

Deklarimin fajtor të të pandehurit Kujtim Dervishi për veprën penale të shpërdorimit të detyrës dhe në bazë të nenit 70/2 të Kodit Penal Ushtarak, dënimin e tij me 3 vjet burg, duke urdhëruar që në bazë të nenit 59 të Kodit Penal ky dënim të mos ekzekutohet për një kohë prej 2 vjetësh, që është koha e provës.

Deklarimin e pafajshëm të të pandehurit Nazmi Çela për veprën penale të shpërdorimit të detyrës, parashikuar nga neni 248 i Kodit Penal.

Deklarimin fajtor të të pandehurve Agim Demaj, Ilir Topi dhe Ilir Dauti për veprën penale të shkeljes së rregullave të shërbimit të rojës dhe në bazë të nenit 41/2 të Kodit Penal Ushtarak dënimin e secilit prej tyre me nga 1 vit e 9 muaj burg, duke u filluar vuajtja e dënimit nga data 8.8.2002.

Gjykata Ushtarake e Apelit Tiranë, me vendimin nr.72, datë 21.10.2003,

Ka lënë në fuqi vendimin nr.217, datë 23.7.2003 të Gjykatës Ushtarake të Rrethit Tiranë.

Kundër vendimit të Gjykatës Ushtarake të Apelit dhe Gjykatës Ushtarake të Shkallës së Parë, kanë paraqitur rekurs të gjykuarit, të cilët kërkojnë prishjen e vendimit dhe pafajësi, duke parashtruar këto shkaqe:

I gjykuari Agim Demaj:

- Nuk janë zbatuar nga gjykata kërkesat e nenit 3 dhe 380 të Kodit të Procedurës Penale, të cilat përcaktojnë dënimin e gjykatës për të marrë vendimin vetëm mbi bazën e atyre provave që janë marrë, ose verifikuar në seancë gjyqësore gjatë shqyrtimit të çështjes.

- Vendimit i mungojnë elementet e përcaktuara në nenin 383 germa “ç” e Kodit të Procedurës Penale. Po ashtu edhe gjykata e apelit nuk e ka arsyetuar vendimin e saj.

- Nga ana e të dyja gjykatave nuk janë marrë prova të rëndësishme të kërkuara nga ana jonë dhe që kanë të bëjnë drejtpërdrejt me gjykimin e kësaj çështje siç është administrimi i kasetave të regjistrimit të veprimtarisë së punonjësve edhe të të pandehurve, gjë që do të provonte pafajësinë e tij.

- I gjykuari akuzohet për veprën penale të shkeljes së rregullave të shërbimit të rojës që ka sjellë pasoja të rënda, parashikuar nga neni 41/2 i Kodit Penal Ushtarak. Duke iu referuar kësaj dispozite, element i domosdoshëm i anës objektive është ekzistenca e pasojës së rëndë. Pra në rastin konkret nuk ka ardhur pasojë dhe nuk kemi vepër penale.

- Nuk janë respektuar kërkesat e nenit 14 e vijues të Kodit Penal. Nuk u provua asnjë nga format e fajit dashja, apo pakujdesia në kryerjen e detyrës nga i gjykuari, por përkundrazi u provua se ai ka qenë korrekt në kryerjen e detyrës, profesional dhe si rezultat i veprimeve të tij u bë e mundur parandalimi i pasojës, largimi i të dënuarve. Pra veprës i mungon edhe ana subjektive.

I gjykuari Kujtim Dervishi:

- Vendimi i gjykatës së apelit është i padrejtë dhe alogjik sepse ai është rrjedhojë e mosrespektimit dhe interpretimit të gabuar të ligjit material.

- I pandehuri, për veprën penale që është akuzuar dhe dënuar, nuk është subjekt i juridiksionit penal ushtarak, por i nënshtrohet juridiksionit të zakonshëm. Ai nuk është subjekt i dispozitës së parashikuar nga neni 70/2 i Kodit Penal Ushtarak, sepse ai nuk ka qenë i inkuadruar me shërbim në kohën kur ka ndodhur vepra penale dhe për rrjedhojë, duhet të përgjigjet sipas nenit 248 të Kodit Penal (Civil).

- Si përsa i përket nenit 248 të Kodit Penal, ashtu edhe nenit 70/2 të Kodit Penal Ushtarak, i gjykuari Kujtim nuk ka konsumuar asnjërën nga veprat penale, pasi mungon një nga elementet e saj, pasoja.

I Gjykuari Kujtim Gjura:

- Është zbatuar gabim ligji material. Oficeri i policisë së burgjeve nuk mund të jetë subjekt i një vepre penale ushtarake. Objekti i cenuar nuk është i fushës së mbrojtjes, por i një fushe civile.

- Nga ana objektive, vepra penale e shpërdorimit të detyrës qoftë ushtarake, qoftë civile, kërkon domosdoshmërisht ardhjen e një pasoje të rëndë. Me pasojë të rëndë gjykatat kanë pranuar atë që është çrregulluar veprimtaria normale e institucionit. Kuptimi i pasojës së rëndë duhet të jetë real, i dukshëm dhe jo abstrakt.

Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.264 akti, datë 19.5.2004, ka vendosur:

Dërgimin e çështjes në Kolegjet e Bashkuara për njehsimin e praktikës gjyqësore për t’u mbajtur qëndrim i unifikuar sa më poshtë:

Punonjësit e Policisë së Burgjeve barazohen apo jo me ushtarakët për efekt të zbatimit të përkohshëm të Kodit Penal Ushtarak.

Nëse punonjësit e policisë e gëzojnë apo jo cilësinë e ushtarakut.

Cilësimi juridik i veprave penale të kryera nga të pandehurit do të bëhet në bazë të nenit 248 të Kodit Penal Ushtarak apo në bazë të nenit 70 të Kodit Penal Ushtarak.

KOLEGJET E BASHKUARA TË GJYKATËS SË LARTË,

pasi dëgjuan relacionin e gjyqtarëve Artan Hoxha dhe Kristaq Ngjela,
prokurorin, Skënder Breca, i cili kërkoi lënien në fuqi të vendimeve,
mbrojtësin e të gjykuarit Kujtim Dervishi, avokatin Ridvan Shkëmbi, i cili kërkoi deklarin e pafajshëm të të gjykuarit,
dhe pasi biseduan çështjen në tërësi,

VËREJNË:

Vendimet e të dy gjykatave duhet të prishen për shkak të aplikimit të gabuar të ligjit penal.

Rezulton se të gjykuarit janë akuzuar për veprat penale të shpërdorimit të detyrës nga ushtaraku, shpërdorimit të detyrës, shkeljes së rregullave të shërbimit të rojës, sikurse është paraqitur në pjesën hyrëse të vendimit, për shkak se në datën 6.8.2002, në Burgun e Sigurisë së Lartë 302 në Tiranë, të burgosurit Gazmend Braka, Viktor Ymeri dhe Taulant Balliu, kanë tentuar të largohen prej

tij. Nga gjykimi, ka rezultuar se të burgosurit kanë hapur murin ndërmjet dhomave 10 e 11, si dhe të banjove të këtyre dhomave dhe kanë dalë në ambiente të tjera të burgut, por në tentativë për t'u larguar, ata janë kapur. Sipas organit të akuzës ngjarja ka ndodhur edhe për shkak se të gjykuarit, duke shkelur rregullat e caktuara për ta në aktet ligjore e nënligjore, kanë krijuar kushte të favorshme, me moszbatimin e detyrës së tyre, që të burgosurit të tentojnë të largohen nga vendi i vuajtjes së dënimit.

Gjykatat, me përjashtim të Drejtorit të Burgut 302, të gjykuarit Nazmi Çela, të cilit i kanë dhënë pafajësi, për akuzën e shpërdorimit të detyrës, parashikuar nga neni 248 i Kodit Penal, të gjykuarit e tjerë i kanë deklaruar fajtorë për akuzat në ngarkim të tyre sipas dispozitave të Kodit Penal Ushtarak. Konkretisht, të gjykuarin Kujtim Gjura, me detyrën e specialistit të policisë për regjimin e brendshëm në burg dhe Kujtim Dervishin, shef i policisë së burgut, i ka deklaruar fajtorë për shpërdorimin e detyrës nga ushtaraku, parashikuar nga neni 70/2 i Kodit Penal Ushtarak, ndërsa të gjykuarit Agim Demaj, me detyrën e inspektorit të informacionit dhe të gjykuarit Ilir Topi dhe Ilir Dauti, me detyrën e policit të regjimit të brendshëm, i ka gjetur fajtorë dhe dënuar për veprën penale të shkeljes së rregullave të shërbimit të rojës, parashikuar nga neni 41/2 i Kodit Penal Ushtarak.

Kundër vendimit të Gjykatës Ushtarake të Shkallës së Parë Tiranë, nr.217, datë 23.7.2003 dhe të Gjykatës Ushtarake të Apelit nr.72, datë 21.10.2003, kanë paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë të gjykuarit Agim Demaj, Kujtim Dervishi e Kujtim Gjura, të cilët kërkojnë të deklarohen të pafajshëm. Veç shkaqeve të tjera, ata kanë parashtruar edhe se gabimisht si organi i prokurorisë, ashtu edhe gjykatat, kanë pranuar t'i trajtojnë ata si subjekte të procedimit penal ushtarak, ndërkohë që nuk janë subjekte të tij.

Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë në seancën gjyqësore të datës 19.5.2004, vendosi ta kalojë çështjen për gjykim në Kolegjet e Bashkuara, për të unifikuar praktikën gjyqësore lidhur me sa pretendohet prej të gjykuarve, nëse ata si punonjës të policisë së burgjeve, do të trajtohen si subjekte ushtarake për efekte të përgjegjësisë penale, ose jo.

Kolegjet e Bashkura të Gjykatës së Lartë, e gjejnë të bazuar pretendimin e të gjykuarve lidhur me faktin se ata nuk janë subjekt i posaçëm dhe për pasojë ata nuk kanë përgjegjësi penale sipas dispozitave të Kodit Penal Ushtarak. Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë, e cila shfuqizoi dispozitat kryesore kushtetuese të vitit 1991, ka bërë një ndryshim thelbësor lidhur me përcaktimin e strukturës së Forcave të Armatosura. Sipas dispozitave kryesore kushtetuese, në Forcat e Armatosura përfshiheshin ushtria, forcat e Ministrisë së Brendshme dhe forcat e Shërbimit Informativ Kombëtar. Ndërsa sipas nenit 168 të Kushtetutës, Forcat e Armatosura të Republikës së Shqipërisë përbëhen nga forcat tokësore, detare dhe ajrore. Si rezultat i këtij ndryshimi kushtetues, tashmë në Forcat e Armatosura nuk bëjnë pjesë forcat e Ministrisë së Rendit, Shërbimit Informativ dhe struktura të tjera policore që funksionojnë në Shqipëri. Ky ndryshim kushtetues sjell efekte edhe lidhur me pozitën e posaçme të subjekteve lidhur me përgjegjësinë penale.

Fakti që në Forcat e Armatosura përfshihen vetëm ato të ushtrisë, vë për diskutim nëse personat e barazuar me ushtarakët dhe që kanë natyrë të përafërt funksionale, a duhet të konsiderohen të barabartë edhe për efekte të përgjegjësisë penale për vepra penale të kryera në detyrë.

Neni 6 i Kodit Penal Ushtarak i pandryshuar, me ushtarak kupton ata persona që bëjnë pjesë në Forcat e Armatosura, si dhe ata persona që ligji i barazon me ushtarakët. Bazuar mbi këtë dispozitë e cila ka qenë në fuqi deri në korrik të vitit 2002, edhe pse Kushtetuta kishte bërë përcaktime të ndryshme të përbërjes së Forcave të Armatosura, subjekte si Policia e Shtetit, Policia e Burgjeve apo të barazuara me ta, janë trajtuar si subjekte të posaçme të procedimit penal ushtarak, për vepra të kryera në detyrë.

Me ligjin nr.8919, datë 4.7.2002, në Kodin Penal Ushtarak janë bërë ndryshime të rëndësishme, të cilat kanë pasqyruar dallimin thelbësor që Kushtetuta e vitit 1998 ka në raport me atë të vitit 1991, lidhur me përbërjen e Forcave të Armatosura. Kështu në nenin 6 të ndryshuar të Kodit Penal Ushtarak është përcaktuar se me ushtarak kuptohen ata persona që bëjnë pjesë në Forcat e Armatosura. Po ashtu, në këtë nen përcaktohet se subjekte të këtij Kodi janë edhe persona të tjerë të përcaktuar si të tillë sipas ligjit të veçantë.

Këto ndryshime të bëra në Kodin Penal Ushtarak kanë përcaktuar tashmë qartë se dispozitat e këtij Kodi aplikohen vetëm për ushtarakët e Forcave të Armatosura, të tjerë që ligji i posaçëm i përcakton si subjekte të përgjegjësisë penale ushtarake, si dhe ata që kryejnë vepra penale në bashkëpunim me ushtarakët (neni 2 dhe 5 i Kodit Penal Ushtarak).

Për të arritur në përfundimet e veta, Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, veç

ndryshimeve të bëra në Kodin Penal Ushtarak, analizuan edhe legjislacionin që rregullon veprimtarinë e Policisë së Shtetit, statusin e ushtarakut të Forcave të Armatosura, ligjin për Policinë e Burgjeve dhe akte të tjera nënligjore të dala në bazë e për zbatim të tyre. Në nenin 56 të ligjit nr.8553, datë 25.11.1999 “Për Policinë e Shtetit”, është përcaktuar se “*punonjësi i policisë i nënshtrohet juridiksionit penal të zakonshëm, ndërsa për veprat penale të kryera në shërbim, përgjigjet sipas dispozitave të veçanta të Kodit Penal*”. Ndërsa në nenin 68/2, është përcaktuar që “*deri në miratimin e dispozitave të parashikuara në nenin 56 të këtij ligji, punonjësi i policisë, për vepra penale të kryera në shërbim, përgjigjet sipas dispozitave të Kodit Penal Ushtarak të Republikës së Shqipërisë*”. Sikurse rezulton nga këto dy dispozita, por edhe nga ligji në tërësi, edhe pse trajtimi i punonjësve të Policisë së Shtetit bëhet sipas statusit të ushtarakut të Forcave të Armatosura, ata janë subjekte të juridiksionit penal të zakonshëm dhe jo të atij ushtarak. Megjithatë, duke marrë në konsideratë veçantinë e funksioneve të Policisë së Shtetit, ligji ka vënë detyrë që të plotësohet Kodi Penal me dispozita të posaçme, të cilat të rregullojnë përgjegjësinë penale të punonjësit të policisë. Deri më sot, këto dispozita akoma nuk i janë shtuar këtij Kodi e për pasojë, deri me daljen e tyre, për veprat penale të kryera në detyrë nga punonjësit e Policisë së Shtetit, do të aplikohen dispozitat e Kodit Penal Ushtarak. Kjo parashikohet në mënyrë të shprehur në ligj, sikurse citohet me lart.

Ky status transitor i pozitës së punonjësit të Policisë së Shtetit lidhur me përgjegjësinë e tij penale, përcaktuar në ligj, i çon Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë në përfundimin unifikues se, **punonjësit e Policisë së Shtetit që kryejnë vepra penale gjatë ushtrimit të detyrës së tyre deri në daljen e dispozitave të posaçme për ta në Kodin Penal, do të jenë subjekte dhe do të përgjigjen sipas dispozitave të Kodit Penal Ushtarak. Aktualisht ata janë subjekte të procedimit penal sipas Kodit Penal Ushtarak, për vepra të kryera gjatë shërbimit.**

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë nuk mbajnë të njëjtin qëndrim lidhur me punonjësit e Policisë së Burgjeve, apo subjekte të tjera që për efekte të statusit gëzojnë të drejta të njëjta me atë të Policisë së Shtetit. Në nenin 1 të ligjit nr.8321, datë 2.4.1998 “Për Policinë e Burgjeve”, është bërë një ndryshim i mëvonshëm, me të cilin Policia e Burgjeve gëzon të gjitha të drejtat që parashikon ligji për Policinë e Shtetit, në vend të rregullimit të mëparshëm, i cili përcaktonte barazinë në të drejta, me ushtarakun e Forcave të Armatosura. Në këto ndryshime të vitit 2001, nuk ka ndonjë dispozitë që të përcaktojë pozitë të posaçme lidhur me përgjegjësinë penale të punonjësve të Policisë së Burgjeve, sikurse ka bërë ligji për Policinë e Shtetit.

Nga kjo, Kolegjet e Bashkuara çmojnë se barazimi në të drejta i Policisë së Burgjeve me Policinë e Shtetit nuk passjell edhe juridiksion penal të njëjtë për ta. Edhe po t’i referohemi rregulimeve të bëra në dispozitën e nenit 6 të Kodit Penal Ushtarak, rezulton se është shfuqizuar pjesa që përcaktonte se subjekte të këtij Kodi, veç ushtarakëve, janë edhe personat që ligji i barazon me ta. Po ashtu, në mënyrë me eksplicite kjo dispozitë kalon nga barazia me ushtarakët, te përcaktimi i shprehur se subjekte të këtij Kodi, veç ushtarakëve, janë edhe persona të tjerë të përcaktuar si të tillë me ligj të veçantë.

Në një vështrim më të përgjithshëm, Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë arrijnë përfundimin unifikues se, **përgjegjësia penale është kurdoherë e përcaktuar në mënyrë të shprehur në dispozita të veçanta, ajo nuk mund të jetë kurrë e nënkuptuar dhe të nxirret me analogji. Për pasojë, derisa nuk ka një dispozitë të posaçme me karakter penal në ligjin për Policinë e Burgjeve, punonjësit e saj për vepra penale që kryejnë në detyrë, duhet të përgjigjen sipas dispozitave të Kodit Penal e jo atij Penal Ushtarak. Barazia në status nuk nënkupton edhe juridiksion të njëjtë penal.**

Kolegjet e Bashkuara bazuar në parimin kushtetues dhe procedural të mosrëndimit të pozitës, për shkak se çështja është shqyrtuar nga gjykata e apelit, po ashtu edhe nga Gjykata e Lartë vetëm mbi ankimin e të gjykuarve, në eventualitetin se ata gjenden fajtorë për vepra penale që lidhen me detyrën sipas Kodit Penal (Civil), dënimi nuk duhet të kalojë dënimet e dhëna me parë. Gjykata në rishqyrtim nuk mund të rëndojnë pozitën e të gjykuarve (*reformatio në peius*).

PËR KËTO ARSYE:

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, në mbështetje të nenit 141/2 të Kushtetutës, nenit 441 germa “ç” të Kodit të Procedurës Penale dhe nenit 17 të ligjit nr.8588, datë 15.3.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës së Lartë”,

VENDOSËN:

- Prishjen e vendimit nr.217, datë 23.7.2003 të Gjykatës Ushtarake të Rrethit Tiranë dhe vendimit nr.72, datë 21.10.2003 të Gjykatës Ushtarake të Apelit Tiranë dhe dërgimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë.
- Unifikimin e praktikës gjyqësore, sikurse përcaktohet në këtë vendim.
- Dërgimin për botim në Fletoren Zyrtare të këtij vendimi që njehson praktikën gjyqësore.

MENDIMI I PAKICËS

Në lidhje me vendimin nr.2, datë 30.6.2004 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, Nuk jemi dakord me mendimin e shumicës së Kolegjeve të Bashkuara, shprehur në vendimin nr.2, datë 30.6.2004, të tyre, jo në tërësi, por vetëm pjesa i përket moszbatimit të Kodit Penal Ushtarak, kuptohet, përkohësisht, për veprat penale që kryhen nga punonjësit e Policisë së Burgjeve gjatë shërbimit, në zbatim të ligjit nr.8321, datë 2.4.1998 ndryshuar me ligjin nr.8757, datë 26.3.2001 "Për Policinë e Burgjeve".

Shumica, me arsyetimin se përgjegjësia penale nuk është e nënkuptuar dhe nuk mund të nxirret me analogji, pohim ky që, edhe për mendimin tonë, si rregull, është teorikisht i drejtë, arrin në përfundimin se: “. . . derisa nuk ka një dispozitë të posaçme në ligjin për Policinë e Burgjeve, punonjësit e saj për veprat penale që kryejnë në detyrë, duhet të përgjigjen sipas dispozitave të Kodit Penal e jo atij Penal Ushtarak” dhe se “Barazia në status nuk nënkupton edhe juridiksion të njëjtë penal”.

Këto përfundime në kushtet e mangësive, jo aq të ligjit të përmendur për Policinë e Burgjeve, por, më tepër, të mosplotësimit të Kodit Penal edhe me dispozita të veçanta për vepra penale të kryera, si nga punonjësit e kësaj policie, ashtu edhe të Policisë së Shtetit, për shkak të disa detyrave specifike që ato kryejnë, i konsiderojmë të parakohshme dhe, pjesa i përket rastit kur ato kryhen nga të parët (punonjësit e Policisë së Burgjeve) me pasoja në drejtim të dobësimit të rolit parandalues që duhet të luajë dënimi penal për forcimin e disiplinës së punës në një sektor sa të rëndësishëm, aq edhe delikat për interesat e shtetit e të shoqërisë, sikurse janë burgjet.

Në fillim nënvizuar faktin se nuk jemi dakord pjesa i përket moszbatimit, përkohësisht, të Kodit Penal Ushtarak për këtë kategori personash, pasi çojmë nevojë urgjente plotësimit të Kodit Penal me dispozita të posaçme që të parashikojnë, si vepra penale, disa raste specifike moskryerje të detyrës funksionale nga ana e punonjësve të Policisë së Burgjeve që kanë të bëjnë: me ruajtjen e vendeve të vuajtjes së dënimit me burgim dhe zbatimin e rregullave të brendshme në to, në përgjithësi dhe me ruajtjen perimetrike; hyrjet e daljet në institucionet e vuajtjes së dënimit, sigurimin e zbatimit të rregullave të brendshme dhe të sigurisë brenda këtyre institucioneve; shoqërimin e të dënuarit gjatë transferimeve, në lejet speciale dhe në lëvizjet jashtë institucionit, si dhe në sigurimin e ruajtjes së të dënuarve në spitale ose qendra të tjera mjekësore, në veçanti, raste këto që kanë të bëjnë me masat që duhet të merren për kryerjen me korrektësi të detyrave funksionale që parashikohen nga neni 5 i ligjit për Policinë e Burgjeve.

Sjellim në vëmendje se në Kodin Penal Ushtarak, në nenet 41, 42/1, 44 dhe 45 të tij parashikohen, përkatësisht, veprat penale të shkeljes së rregullave të shërbimit të rojës; shkelja e rregullave të shërbimit të rojës në objekte të rëndësishme (theksojmë se burgjet si tek ne, edhe kudo gjetkë janë konsideruar dhe vazhdojnë të konsiderohen objekte të tilla); shkelja e rregullave të shoqërimit dhe moscaktimi i rojeve.

Këto, për nga natyra e tyre, janë përafërsisht të të njëjtit lloj me ato që u renditen në një paragraf më lart dhe në kushtet aktuale, (të mungesës së dispozitave të posaçme, analoge, në Kodin Penal) nëse do të pranohet si i drejtë mendimi i shumicës, do të mbeteshin pa u ndëshkuar, përveç masave disiplinore, edhe me masa penale.

Prandaj, nisur nga barazimi jo vetëm ligjor, por edhe faktik që, në kushtet aktuale, i është bërë statusit të këtyre dy policive (Policisë së Shtetit dhe asaj të Burgjeve) pa devijuar nga rregulli që përgjegjësia penale nuk është e nënkuptuar dhe nuk mund të nxirret me analogji, mendojmë se do të ishte më e drejtë dhe me vlera praktike që për punonjës me të njëjtin status, deri në plotësimin e Kodit

Penal, të zbatohet urdhërimi kalimtar i nenit 68/II të ligjit "Për Policinë e Shtetit" edhe për punonjësit e Policisë së Burgjeve, urdhërim ky nëpërmjet të cilit vetë ligjvënësi ka shprehur vullnetin për të bërë përjashtim të përkohshëm nga rregulli i përmendur.

Perikli Zaharia, Spiro Spiro